

Trung Quốc trong thế kỷ 21 có thể sở hữu cả máy quân sự mạnh mẽ với kho vũ khí tên lửa có khả năng bắn tới lục địa Mỹ, tuy nhiên, Vấn đề trọng thành trên bộ và Vấn đề trọng thành trên biển, là những đũa đũa gia cố và cội rễ của Biên phòng, vẫn có thể khiến Trung Quốc dậm chân tại chỗ.

Trung Quốc có thể có một Tập Cận Bình chỉ huy bộ máy quân sự đáng gờm này và kể từ năm 2013 đã tiến hành chiến lược phiêu lưu quân sự, song còn đang theo đuổi “Giấc mơ Trung Hoa” của Tập đang ngày càng làm tính dậm chân công chiến lược của Bắc Kinh gia tăng. Vì vậy, các quan chức sách của Mỹ và các cơ quan tình báo liên quan cần tập trung nghiên cứu tính chất dậm chân công mang tính chiến lược này của Trung Quốc và thông tin xuyên có những đánh giá về cách thức lợi dụng tính chất này để đối phó với sức mạnh quân sự vượt trội của Bắc Kinh. Phải thừa nhận rằng trong vòng 10 năm tới đây, Trung Quốc có tiềm lực quân sự

Có khả năng để đưa vào một quân sự và chính trị trong phạm vi các nước láng giềng. Mặc dù vậy, Bắc Kinh vẫn thiêu cầu khả năng viễn chinh và khả năng tập hợp lực lượng để triển khai các chiến dịch ở tận Vùng Vịnh hoặc ở quy mô mà Mỹ và Nga có thể làm được.

Vì vậy, những nước đi để các nước Trung Quốc cần nghiên cứu tính chất để bắt đầu công việc một chiến lược và đưa chính trị của Trung Quốc khi đánh giá sức mạnh quân sự của Trung Quốc, nhất là trong bối cảnh môi trường an ninh khu vực hiện nay. Việc đánh giá này không đơn thuần dựa trên những năng lực quân sự cũng như những hành động gây hấn của Bắc Kinh, mà dựa vào tính khách quan và các thuật ngữ quân sự để phân tích.

Để với khía cạnh để bắt đầu thông hay để bắt đầu công việc đưa chính trị, Trung Quốc nắm giữ hai cường quốc Mỹ và Nga. Ngoài ra, khu vực Trung Tây Tạng, một điếm yếu khác của Trung Quốc, lại sát với Ấn Độ. Bắc Kinh và Washington trong năm 2018 này vẫn trong tình trạng đối đầu và mối quan hệ giữa Bắc Kinh và New Delhi cũng trong tình trạng căng thẳng. Moskva có thể duy trì quan hệ chiến lược với Bắc Kinh song đây chỉ là một kiểu quan hệ mang tính chiến thuật. Trong khi đó, sự phân chia Thái Bình Dương của Trung Quốc là các quốc gia có mối quan hệ liên minh quân sự với Mỹ ở các cấp độ khác nhau. Trong đó, Nhật Bản là một cường quốc có quan hệ liên minh quân sự mạnh mẽ với Washington và vai trò của Tokyo cũng nổi lên trong cấu trúc an ninh khu vực Châu Á-Thái Bình Dương. Sự phân chia cạnh tranh hàng đầu với Trung Quốc cũng nổi lên mạnh mẽ sau những hành động quyết đoán của Bắc Kinh ở Biển Đông.

Xét ở khu vực đưa chính trị châu Á hiện tại, Trung Quốc không có bạn bè. Tại Đông Á, ngoài Triều Tiên thì các nước khác không có gì Bắc Kinh. Ở khu vực Đông Nam Á, mặc dù Trung Quốc có thể thành công trong việc chia rẽ ASEAN song nhìn chung, ngoài Campuchia và một số nước nào đó là Thái Lan, thì Trung Quốc không thể đưa vào bất kỳ nước nào sau những hung hăng quân sự của họ ở Biển Đông. Khu vực Nam Á lại đặt ra thách thức đưa chính trị nghiêm trọng cho Bắc Kinh bắt chấp sự nổi lên của Trung Quốc-Pakistan. Còn ở Trung Đông, Bắc Kinh không phải là nhân tố làm thay đổi cục thế trong khu vực đang chứng kiến sự cạnh tranh giữa các cường quốc như Mỹ và Nga. Tóm lại, ở châu Á, mặc dù Trung Quốc gia tăng mở rộng quân sự nhưng cần cân nhắc việc đưa chính trị vẫn là những thách thức mà Bắc Kinh phải đối mặt trước mối liên minh quân sự và đối tác chiến lược của Mỹ với các nước như Nhật Bản, Hàn Quốc, Ấn Độ và Úc.

Xét ở góc độ chiến lược, Trung Quốc vẫn còn kém xa các liên minh quân sự và địa chính trị đối đầu với Bắc Kinh. Do không có sức mạnh nào bù đắp cho sự yếu kém này, Bắc Kinh khó có thể đem lại cái gọi là “cặp sỏ nhân lực khổng lồ” cho mình. Bên cạnh đó, không thể nói rằng môi trường chính trị và an ninh nội bộ lại giúp tăng cường sức mạnh tổng thể cho Bắc Kinh khi các khu vực biên giới như Tây Tạng và Tân Cương vẫn chìm trong bất ổn. Cùng với sự suy giảm tổng thể kinh tế và xuất khẩu hàng chèo theo đó là thu nhập giảm và tình trạng thất nghiệp, sự bất bình trong nước sẽ gia tăng. Thêm vào mối đe dọa này là sự che đậy tình trạng bất ổn (chính trị) có thể gây nên bởi giới chức cấp cao trong Đảng Cộng sản, trong quân đội và những quan chức bõ xỏ với cáo buộc tham nhũng do hệ thống luật quy định của Trung Quốc hoàn toàn không thể tiến thẳng như giới phân tích chiến lược lâu nay tuyên bố. Thực tế, Bắc Kinh cũng có những yếu tố dõ bõ tiến thẳng mang tính chiến lược rõ ràng vẫn có thể hõy hoõi sức mạnh tổng thể của mình nếu đi sâu phân tích kỹ lưỡng.

Theo “ [Eurasia review](#) ”

Hõng Trà (gt)